JESTEŚMY BEZPIECZNI – DZIECI MŁODSZE

Znam numery telefonów alarmowych

Pomoce dydaktyczne:

wiersz „Ważne numery”, tamburyn, emblematy z funkcjonariuszami z podlepioną taśmą dwustronną – o jeden więcej niż jest dzieci, karty obrazkowe przedstawiające niebezpieczne sytuacje, karty obrazkowe z sylwetami funkcjonariuszy, karty obrazkowe z numerami alarmowymi, telefon zabawka, piosenka „112 numer alarmowy”, karta obrazkowa z sygnalizatorem z różnymi światłami, piosenka „Red Says STOP”.

Opis aktywności:

1. „Na powitanie” – powitanie z dziećmi – dzieci wraz z nauczycielką siedzą w kole i mówiąc wykonują kolejne czynności:

Na powitanie niech każdy wstanie, (wszyscy wstają)
niech każdy wstanie raz, dwa , trzy, (wszyscy wstają trzykrotnie)
A po ukłonie zaklaszcze w dłonie, (wszyscy się kłaniają, a następnie klaszczą w dłonie)
zaklaszcze w dłonie raz, dwa, trzy. (wszyscy klaszczą w dłonie)

2. „Ważne numery” – słuchanie wiersza – dzieci siedzą wygodnie w kole, a nauczycielka czyta wiersz w odpowiednich miejscach pokazując karty obrazkowe z numerami telefonów i funkcjonariuszami.

Znam już na pamięć numery alarmowe
gdy zajdzie potrzeba – w głowie są gotowe.
997 – tu policję się wzywa,
998 – straż pożarna przybywa,
999 – ważne życie i zdrowie
jedzie na sygnale szybkie pogotowie.

W razie zagrożenia korzystam z nich śmiało,
lecz nigdy dla zabawy – gdy nic się nie stało.
997 – policja pędzi już.
998 – strażacy są tuż, tuż.
999 – karetka do nas jedzie.
Poradzę sobie teraz w największej nawet biedzie!
Nauczycielka zadaje dzieciom pytania dotyczące treści wiersza:

- *Pod jaki numer dzwoni, gdy chcemy wezwać policję?*
- *Pod jaki numer dzwonimy, gdy chcemy wezwać straż pożarną?*
- *Pod jaki numer dzwonimy, gdy chcemy wezwać pogotowie?*
- *Czy znacie te numery?*
- *Kiedy musimy wezwać pomoc?*
- *Czy możemy dzwonić pod te numery dla zabawy?*
  Nauczycielka zwraca szczególną uwagę dzieci, że pod alarmowe numery telefonów dzwonimy tylko, jeśli ktoś potrzebuje pomocy. Nie wolno dzwonić dla zabawy!

  * Jeżeli mamy możliwość prezentujemy dzieciom filmik „Numery alarmowe dla dzieci”

  3. „Lekarz, strażak, policjant” – zabawa ruchowa – dzieci poruszają się po sali w rytmie wygrywanym przez nauczycielkę na tamburynie (gramy przez odpowiednią chwilę, by dzieci się wybiegały). Gdy nauczycielka przestaje grać każde dziecko podnosi z podłogi jedną karteczkę z funkcjonariuszem, a następnie przykleja ją sobie na bluzce w widocznym miejscu.

  4. „Kto pomoże?” – zabawa dydaktyczna – nauczycielka rozkłada na dywanie kilka obrazków przedstawiających niebezpieczne sytuacje, tak, by dzieci nie widziały co się na nich znajduje. Następnie prosi kolejno dzieci, by wybierały i odsłaniały kolejne obrazki. Po odsłonięciu każdego obrazka nauczycielka rozmawia z dziećmi na temat widoczny na danym obrazku – wspólnie zastanawiają się kto może pomóc w danej sytuacji. Następnie dzieci przyporządkowują dany obrazek do odpowiedniego numeru telefonu. Na zakończenia nauczycielka pokazuje dzieciom numer telefonu alarmowego 112 informując/przypominając, że to również jest numer na który możemy zadzwonić w razie nagłej sytuacji. Ponownie zwraca również uwagę dzieci, że pod alarmowe numery telefonów dzwonimy tylko, jeśli ktoś potrzebuje pomocy. Nie wolno dzwonić dla zabawy!

  5. „Numery alarmowe” – zabawa ruchowa – gdy nauczycielka gra na tamburynie dzieci poruszają się swobodnie po sali, gdy przestaje grać pokazuje i wypowiada jeden z numerów alarmowych. Dzieci z karteczką z funkcjonariuszem, którego wzywa się dzwoniąc po ten numer odgrywają

odpowiednią rolę: 997 – kierują ruchem drogowym, 998 – gaszą pożar, 999 – dobierają się parami i naśladują noszenie noszy. Pozostałe dzieci siadają na dywanie i czekają na dźwięki tamburyna. Gdy nauczycielka pokaże karteczkę z numerem 112 – wszystkie dzieci tworzą koło i poruszają się po jego obwodzie. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie zmieniając numer telefonu.

6. „Wzywamy pomoc" – zabawa dydaktyczna – nauczycielka z rozmawia o prawidłowym wzywaniu pomocy.
Dzieci muszą pamiętać, że należy:

- Przedstawić się.
- Powiedzieć, ile ma się lat.
- Podać adres lub powiedzieć, gdzie się znajduje.
- Powiedzieć, co się stało i dlaczego potrzebujemy pomocy.

Należy zwróć dzieciom uwagę, aby w takiej sytuacji starać się być spokojnym, odpowiadać na wszystkie pytania i uważnie słuchać osoby, z którą rozmawiają. Chętne dzieci mogą poćwiczyć zgłaszanie zdarzenia/wypadku – najlepiej z telefonem zabawką na którym będę mogły przycisnąć odpowiednie klawisze symulując wybieranie numeru.

7. „Numerowy zawrót głowy " – zabawa ruchowa – dzieci siadają w kole na dywanie i uważnie słuchają nauczycielki. Nauczycielka wypowiada numer telefonu alarmowego, a dzieci, które mają przyklejoną karteczkę reprezentującą służbę ratunkową do której dzwoni się pod ten numer wstają, obiegają koło i siadają w innym niż dotychczas miejscu. Gdy nauczycielka wypowie numer 112 – wszystkie dzieci biegną w koło, po czym siadają na dywanie. Zabawę powtarzamy do czasu, aż wszystkie dzieci się wybiegają.

8. „112 numer alarmowy" – osłuchanie z piosenką – dzieci aktywnie słuchają piosenki – za każdym razem, kiedy usłyszą słowo „jeden" mają za zadanie klasnąć w ręce, kiedy usłyszą słowo „dwa" mają za zadanie klasnąć w podłogę. Po wysłuchaniu piosenki nauczycielka rozmawia z dziećmi na temat treści piosenki. Kolejno dzieci ponownie słuchają piosenki, a następnie powtarzają za nauczycielką słowa pierwszej zwrotki oraz refrenu.

112 numer alarmowy

Jedno połączenie,
Czy się domyślicie?
Może uratować
Komuś cenne życie.

Jeden, jeden, dwa!
Jeden, jeden, dwa!
Numer ratunkowy,
Każde dziecko zna! (2x)

Gdy jest niebezpiecznie
Musisz być gotowy,
I zadzwonić pod ten
Numer alarmowy!

Jeden, jeden, dwa!
Jeden, jeden, dwa!
Numer ratunkowy,
Każde dziecko zna! (2x)

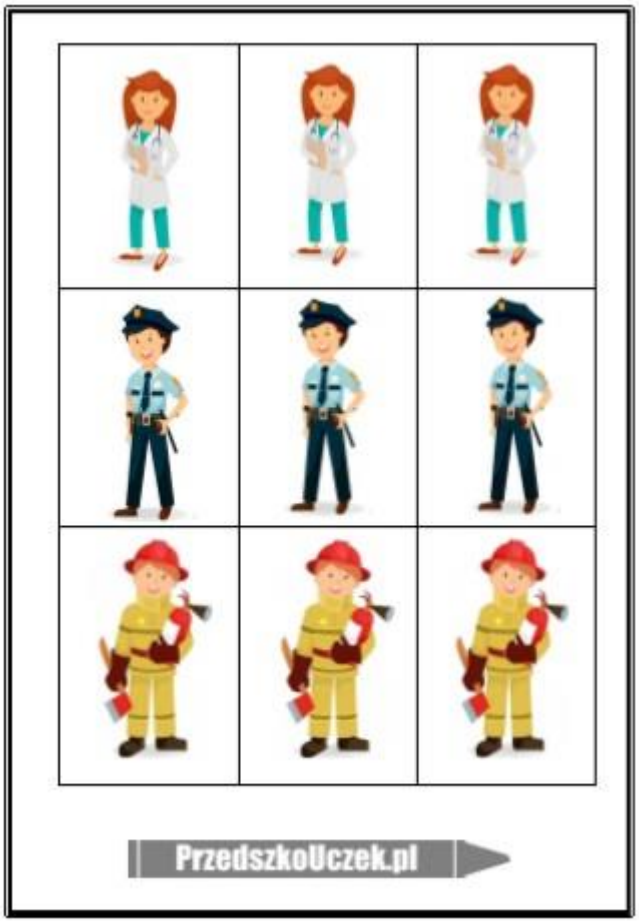
9. „Służby ratunkowe" – zabawa ruchowa – nauczycielka umieszcza w rożnych miejscach sali sylwety funkcjonariuszy. Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytmie piosenki „112 Numer alarmowy", gdy muzyka ucichnie dzieci ustawiają się wkoło sylwety z funkcjonariuszem, którego mają na bluzce. Zabawę powtarzamy trzykrotnie – zmieniając położenie sylwet funkcjonariuszy.

10. „Red Says STOP" – słuchanie i próby śpiewania piosenki – dzieci próbują śpiewać piosenkę, nauczycielka w trakcie piosenki pokazuje odpowiedni sygnalizator na karcie obrazkowej.

11. „Go, slow, stop" – zabawa ruchowo-dydaktyczna – dzieci poruszają się w rytmie piosenki po dywanie. Na słowo „go" – biegają, „slow" – wszyscy zwalniają bieg, na słowo „stop"- zamarzają.

Załączniki:

Emblematy z funkcjonariuszami do zabawy „Lekarz, strażak, policjant"

Karty obrazkowe i sylwety do zabaw „Ważne numery”, „Kto pomoże?

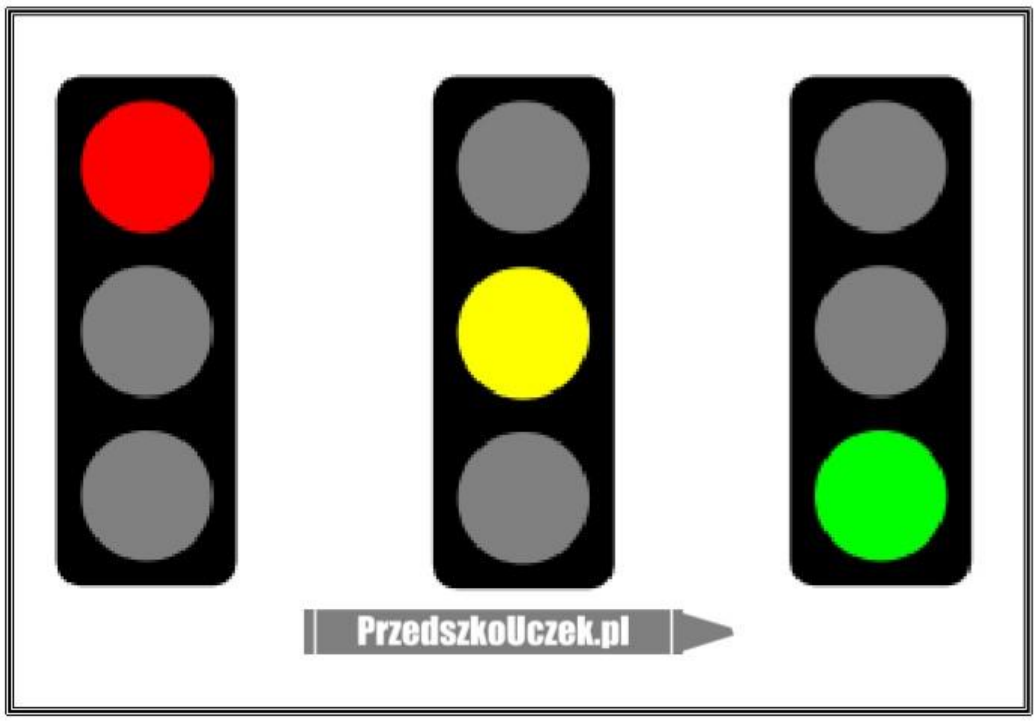

Karty obrazkowe do zabawy „Red Says STOP”

Wykorzystane strony:

1. http://www.wesolyprzedszkolak.pl/index.php/wiersze/194-wane-numery – wiersz „Ważne numery”
2. https://www.youtube.com/watch?v=kzMubL2dHAk – filmik edukacyjny „Numery alarmowe dla dzieci”
3. https://www.youtube.com/watch?v=R3Qp8KfJSHw – piosenka „112 numer alarmowy”
4. https://www.youtube.com/watch?v=Ow1i916uYYU – Red Says STOP